

[Landbrugsministeren.] vil blive berørt. Om det efterhaanden vil blive af nogen Betydning for dem, tvivler jeg om, men det er nok muligt, at nogle vil blive berørt øjeblikkeligt deraf. Men de, der først og fremmest berøres, er de Dyr læger, som er ansat i § 2-Kommunerne. Landbostanden som saadan berøres ikke af Forslaget.

Og hvis der tales om, at der vil blive flere Dyr læger beskæftiget, og at man paa den Maade faar flere Embedsmænd eller lignende, kan en saadan Paastand ingenlunde være rigtig; tværtimod, man samler Slagtingen paa store Slagtehus og Eksportslagterier og nøjes med de nødvendige Dyr læger til Kontrol her, hvilket naturligvis betyder, at der behøves færre Dyr læger til Kontrollen, end hvis Kontrollen spredes hos en Mængde private Slagtere. Derfor er det givet, at hvis Lovforslaget bliver gennemført, vil det betyde færre kontrolrende Dyr læger, end hvis man beholder den nuværende Ordning.

Der blev af forskellige Talere gjort Indvendinger overfor den Udvikling, som her er tænkt: at man vil fritage de Kommuner, der ønsker at gennemføre Kontrol efter den første Kategori, for Indførsel af Kød fra Kommuner af den anden Kategori. Hvis man havde udtalt Ønsket om, at § 2-Kommunerne blev fritaget for Indførsel fra § 1-Kommunerne, ligesom § 1-Kommunerne ønsker Fritagelse for Indførsel, kunde man sige, at der var stillet Krav om samme Lighed og Frihed, som § 1-Kommunerne faar. Noget andet er at forlange, at § 2-Kommunerne skal have Lov til at indføre Kød til § 1-Kommunerne, naar § 1-Kommunerne ikke ønsker det, og naar Veterinærerne holder paa, at den bedste Kontrol — og det kan jeg give min Tilslutning til — er den, der foregaar paa et offentlig Slagtehus af lønede Kontrolører, som er fuldt uafhængige, og som har den nødvendige Rutine. Det giver selvfølgelig større Sikkerhed, end hvis Kontrollen foregaar hos private Slagtere af Kontrolører, der er afhængige, som har Kunder baade blandt Slagterne og Sælgerne af Kreaturerne, og Slagtingen foregaar uden offentlig Kontrol paa private Steder, hvor man ikke tilnærmeelsesvis kan kontrollere. Derfor hævder jeg fuldt ud, at der maa være den bedste Kontrol i § 1-Kommunerne, og derfor maa de ogsaa have Ret til og et billigt Krav paa at blive fri for Kødindførsel fra Kommuner med en efter deres Opfattelse ringere Kontrol. Det kan man heller ikke komme bort fra fra den Side, hvor man nu vil antyde, at

§ 2-Kontrollen er lige saa god som § 1-Kommunerne. Det er jo nemlig en anerkendt Opfattelse, idet man ikke har tilladt, at Kød fra § 2-Kommunerne udføres; det er kun fra § 1-Kommuner, fra offentlige Slagtehus og Eksportslagterier, man tillader Udførsel af Kød. Det, der slagtes efter Reglerne for den anden Kategori i de saakaldte § 2-Kommuner, er det ikke tilladt at udføre. Deri ligger selvsagt, at man fra det offentlige Side, fra Rigsdagens Side, fra Regeringens, fra Veterinærernes Side overalt har anerkendt § 1-Kontrollen for at være den bedste.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds knyttede forskellige Indvendinger til enkelte Paragraffer. Det ærede Medlem ønskede f. Eks. med Hensyn til § 2, at Højskoler fortsat skulde have Ret til Hjemmeslagting. Det er et Punkt, hvorom man kan forhandle, og jeg er i det hele villig til Forhandling om de enkelte Punkter, blot man holder sig til de vigtige Principper, der ligger i Lovforslaget. Det har ikke været min Mening paa det Punkt, det ærede Medlem her omtalte, at foretage nogen Ændring i de bestaaende Forhold, saa det kan vi tales ved om i det Udvalg, jeg forstaar der vil blive nedsat om Lovforslaget.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa, at Venstre vil gaa imod en Deling af første og anden Klasses Kød i Butikkerne, altsaa mod en Bestemmelse om, at første Klasses Kød skal forhandles i Butikker for sig og anden Klasses Kød i Butikker for sig. Det er mig ubegribeligt, at Venstre gaar herimod. Hvad kan Aarsagen være til det? Hvilke Interesser varetager man, naar man holder paa Sammenblandingen i de samme Butikker af de to Slags Kød? Der blev ikke af det ærede Medlem fremført et eneste Argument, der kunde tale til Fordel for denne Sammenblanding, og jeg kan ikke se, der kan være anden Motivering, end at man ønsker Sammenblandingen, for at man paa den Maade lettere kan faa anden Klasses Kødet til at glide. Det kan jeg ikke se, der er nogen som helst Samfundsinteresse i, og jeg kan i det hele taget ikke finde nogen Bærettgelse for dette Ønske. Saa længe det ærede Medlem ikke har kunnet fremføre et andet Argument end det, jeg her har nævnt, maa jeg mene, at det vil være rigtigt at fastholde det Standpunkt, at disse to Slags Kød ikke bør forhandles i den samme Butik.

Lige saa uforstaaeligt synes det mig at være, at det ærede Medlem gik imod Bestemmelsen i § 9 om Torvehandelen. Det ærede Medlem sagde nemlig, at han ikke